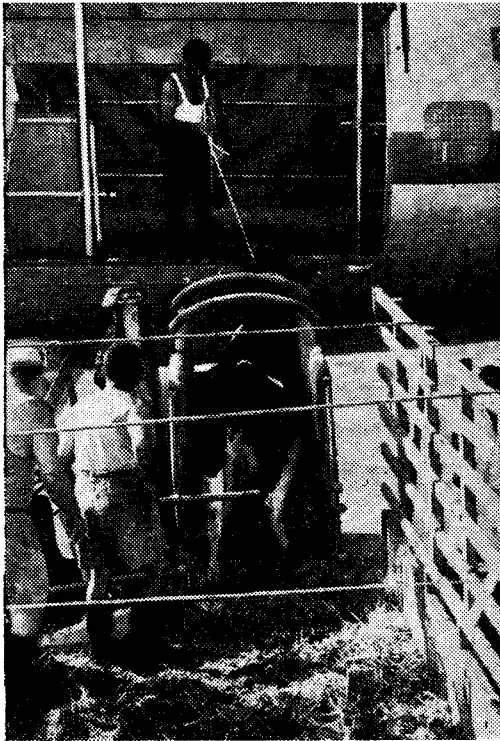

העברת המכירה מהמשאית לאוירון

אותם הבוקרים ומרכזי הענף, שעל אף היותם מכירים בחשיבות הייצוא, לא תרמו מאומה בפועל לביצוע המשימה.

תנאי נוסף, הנראה בעינינו כהכרחי בקידום מפעל זה הוא — הגשת הדרכה מתמדת לרוכשי הבקר שלנו. כל עוד הייצוא התנהל בממדים מצומצמים ומשלוחינו היו מרוכזים במספר קטן של חוות, יכולנו, תוך מאמץ מסוים מצידנו, להוציא לפועל הדרכה כללית בענף וכן הדרכה מיוחדת בתיכנון ביתני חליבה והפעלתם. עתה, כשהמשלוחים גדלו וקוני הבקר שלנו באיראן נתרבו ונתגונו, לא נוכל לעמוד שוב במאמץ ובהוצאות הכספיות, הכרוכים בהדרכה זו. פנינו בענין זה למוסדות המתאימים והצענו שהדרכה זו תיכלל אף היא במסגרת ההדרכה לארצות מתפתחות שישאל מעניקה לארצות שונות בענף פני החקלאות השונים. אנו מקווים שניענה בחיוב בפנייתנו זו.

לקראת הבאות, בחודשי הסתיו — אוקטובר תחילת נובמבר — יש בכוונתנו לייצא משלוח נוסף של 150—180 עגלות. אנו מקווים ובטוחים שמשקיני יוכיחו רצון טוב והבנה ויעמידו לרשר תנו ממיטב עגלותיהם.

*:

חמרה חולית באיבוס הבקר?

במשקו של פטם בקליפורניה נוהגים להוסיף חמרה חולית באיבוס הבקר המתפטם. בעל משק זה, וכן אחרים שנוהגים כמוהו, טוענים שהבקר טועם מהעפר ברצון ו"מזון זול" זה משפיע, לפי התרשמותם, לטובה על תוספת משקל הגוף ותגמיר ("פניש") הפיטום.

עצם התופעה של הזדקקות הבקר לעפר מעסיקה מתמיד את הבוקרים; רובם משערים שהעפר מכיל כנראה יסודות שמנת המזון הרגילה חסרה אותם. בניסויים שנערכו באיובה (ארה"ב) נפתח פתח לפיענוח התעלומה. שלוש קבוצות של שוורים גיונו בתערובת מזון מרוכזת מאוד שהכילה 2% חול צורני לבן, טחון היטב. השוורים שאכלו מהתערובת מתובלת-חול הוסיפו על משקלם ב־5% יותר מאשר השוורים ללא חול, וכן נצילות המזון שלהם היתה ב־5% טובה יותר.

כשתפריט המזון של השוורים הורכב משחת ומגרגרים בדרך המקובלת (כלי תערובות חרושתיות), שוב לא התבלטה כל השפעה שהיא מתוספת החול למנה.

(מתוך „ווסטרן ליינסטוק דירנאל")